

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات کاربری اراضی و اثر آن بر پاسخ های هیدرولوژیک زیرحوضه های بالادست سد گلپایگان در 30 سال اخیر

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سیامک دخانی - استادیار دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

تغییرات کاربری اراضی به دلیل توسعه در حوضه های آبخیز امری اجتناب ناپذیر است. این مقاله به بررسی تغییرات میزان تولید رسوب و توان تولید سیلاب در زیرحوضه ها در اثر تغییر کاربری اراضی مرتعی می پردازد. بدین منظور یکی از حوضه های آبخیز بالادست سد گلپایگان با توجه به موقعیت جغرافیایی خصوصیات هوا و اقلیم شناسی و سایر شاخص های اکولوژیک، پوشش گیاهی و ادافیک خود در نظر گرفته شدند. نقشه کاربری اراضی فعلی و قبلی در مقیاس 1:25000 برای اولین بار در این تحقیق تهیه گردید. بدین منظور از عکس های هوایی 1:20000، 1:55000 و 1:40000 استفاده شد و سه نقشه کاربری اراضی که شامل نقشه کاربری اراضی فعلی، فعلی و نقشه کاربری اراضی حداقل مربعات به 10 سال گذشته و نقشه کاربری اراضی مربوط به 30 سال گذشته تهیه گردید. به اراضی دیم، 10/7 درصد به اراضی کشاورزی آبی و در حدود 0/23 درصد به باغات تبدیل شده است. در زیرحوضه هایی که میزان تغییر کاربری اراضی بیشتر بوده است، افزایش میزان سیلاب، رسوب دهی و فرسایش به خوبی مشاهده می گردد. تغییر کاربری اراضی مرتعی باعث تغییر و تحولات عمده در خصوصیات فیزیکی و هیدرولوژیک خاک و تغییر در میزان و نوع پوشش گیاهی و توانایی خاک و پوشش گیاهی در حفاظت از خاک و جلوگیری از تولید رسوب گردیده است و بالطبع سایر خصوصیات اکوسیستم را نیز تحت تأثیر خود قرار داده است. خصوصیات پوشش گیاهی در مراتعی که تحت چرای شدید قرار داشته اند به شدت تغییر یافته است. از جمله این عوامل می توان به پوشش تاجی، لاش و لاشبرگ، تراکم پوشش گیاهی، ترکیب گونه های موجود و زاد آوری گونه های مرغوب اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

تغییر کاربری اراضی، پاسخ های هیدرولوژیک، سیلاب، رسوب دهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/510881>

